

ὡσπερ ὁ τὸ ποτήριον τὸ ψυχροῦν ἐπιδουὸς ἀποκειμένην ἔχει
 τὴν ἀμοιβήν, οὕτω καὶ ὁ μετανοήσας ἐφ' οἷς ἔπραξε δεινοῖς,
 κἂν μὴ τῶν ἁμαρτημάτων ἀξίαν ἐπιδείξηται τὴν μετάνοιαν,
 80 καὶ αὐτῆς ταύτης ἔξει τὴν ἀντίδοσιν. Οὐδὲν γὰρ ὅλως τῶν
 ἀγαθῶν, κἂν μικρὸν ᾖ, παροφθήσεται παρὰ τοῦ θεοῦ, τοῦ
 δικαίου κριτοῦ. Εἰ γὰρ τὰ ἁμαρτήματα μετὰ τοσαύτης ἐξ-
 ετάζεται τῆς ἀκριβείας, ὡς καὶ ῥημάτων καὶ ἐνθυμημάτων
 τίνειν τιμωρίας ἡμᾶς, πολλῶ μᾶλλον τὰ κατορθώματα, κἂν
 85 μεγάλα ᾖ, κἂν μικρά, λογισθήσεται κατ' ἐκείνον ἡμῖν τὸν και-
 ρόν. Ὡστε κἂν μὴ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκρίβειαν πάλιν ἐπανελ-
 θεῖν δυνηθῆς, ἀλλὰ τὸ τυχὸν γοῦν τῆς παρούσης νόσου καὶ
 ἀσελγείας ἀποστήσης σαυτόν, οὐδὲ τοῦτο ἔσται ἀνόνητον·
 μόνον ἀρχὴν ἐπίθες τῷ πράγματι, καὶ τὴν εἰς τοὺς ἀγῶνας
 90 εἴσοδον ἀνοιξον· ἕως δ' ἂν ἔξω μένης εἰκότως δύσκολον καὶ
 ἄπορον τοῦτό σοι φαίνεται. Πρὸ γὰρ τῆς πείρας, κἂν σφόδρα
 ᾖ τὰ πράγματα κοῦφα καὶ φορητά, ὅμως ἔμφασιν ἡμῖν παρέ-
 χειν εἴωθε δυσκολίας πολλῆς· ὅταν δὲ ἐν αὐτοῖς διὰ τῆς πεί-
 ρας γενώμεθα καὶ κατατολμήσωμεν, τὸ πλεόν τῆς ἀγωνίας
 95 ἐξίσταται, καὶ τὸ θαρρεῖν ἀντὶ τοῦ τρέμειν καὶ ἀπογινώσκειν
 ἐπεισελθὸν ἐλαττοῖ μὲν τὸν φόβον, αὖξει δὲ τὴν εὐμάρειαν
 καὶ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας ἰσχυροτέρας ποιεῖ.

9. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἰουδᾶν ἀπήγαγεν ἐνθένδε ὁ πονηρός,
 ἵνα μὴ τῆς προσηκούσης λαβόμενος ἀρχῆς ἐπανέλθῃ διὰ τῆς
 μετανοίας ὅθεν ἐξέπεσεν. Ἐγὼ γάρ, εἰ καὶ παράδοξον τὸ λεγό-